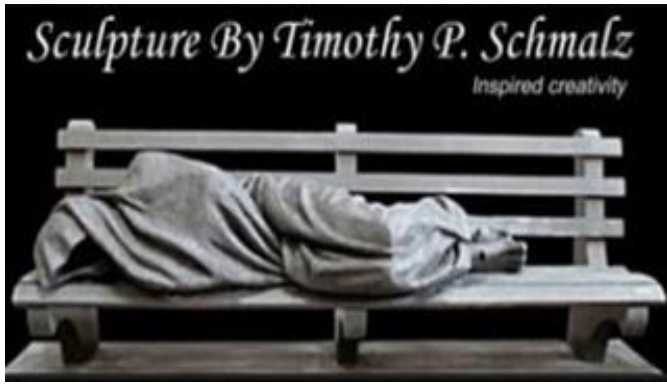

Chuyện VÔ GIA CƯ

Chúa Giêsu là Vua của các vua và là Chúa của các chúa, thế mà Ngài sinh ở ngoài đồng, sống ở ngoài đường, và chết trên đồi hoang, đầu chỉ một chỗ tựa đầu cũng không có (Mt 8:20; Lc 9:58), trong khi con chồn còn có hang, chim trời còn có tổ. Còn chúng ta cũng có mái nhà – dù nghèo nàn, dù ở thuê, dù ăn nhờ ở đậu. Chúng ta cảm thấy thế nào khi nhìn ngắm Hang Đá?

"Đêm Đông lạnh lẽo Chúa sinh ra đời, Chúa sinh ra đời nằm trong hang đá, nơi máng lừa...". Đó là ca

từ trong bài Thánh ca "Hang Belem" (Nhạc: Hải Linh, lời: Minh Châu và Võ Thanh) lồng trong giai điệu êm đềm đang ngân vang đây đó...

Giáng Sinh gợi những suy tư Vì Giêsu hóa Hải Nhi khó nghèo

Đức Giêsu là Thiên Chúa Ngôi Hai, là Đấng Tạo Hóa, giàu có bậc nhất, cao sang bậc nhất, nhưng vì thương xót phàm nhân nghèo hèn và khốn khổ mà Ngài chấp nhận hóa thân là một Hải Nhi. Không chỉ vậy, Ngài còn sinh trong cảnh thiếu thốn tột cùng tại một hang chiên lừa nơi Belem. Dĩ nhiên Thiên Chúa có nhiều cách để cứu độ chúng ta, thậm chí Ngài chỉ cần phán một lời thì mọi tội lỗi của cả nhân loại này đều được tha bổng, nhưng Ngài đã chọn cách mặc xác phàm để trí óc phàm nhân chúng ta dễ hiểu và khả dĩ phần nào cảm nhận được lòng thương xót vô biên của Ngài, chứ chúng ta đâu đủ trình độ mà thấu hiểu.

Lòng thương xót của Thiên Chúa là mầu nhiệm khôn dò, chúng ta chỉ có thể cúi đầu cảm tạ: *"Thầy yêu chúng con, lời ai nói cho cùng. Thầy yêu chúng con, Thầy sinh xuống gian trần. Thầy yêu chúng con, Thầy ban trót thân mình, để nuôi chúng con ngày lưu ký trần gian"*. Đó là lời điệp khúc trong bài Thánh ca "Niềm Tâm Sự" của Lm Ns Kim Long. Vâng, Tình Chúa thật tuyệt vời! Lòng Chúa thương xót quá bao la. Xin muôn đời cảm tạ Đại Sư Giêsu!

Giáng Sinh rất lạ. Lạ đủ thứ. Lạ từ nội tại tới ngoại tại. Giáng Sinh năm nay, Saigon chỉ se lạnh một chút như để người ta cảm nhận phần nào cái lạnh của Thiên Chúa năm xưa, cái lạnh của những phận người cơ nhỡ, cái lạnh của những kẻ cô đơn,... Nghe nói cái lạnh ở miền Bắc, nhất là vùng Sapa, mới thực sự buốt da thấu thịt, thế nên người ta gọi là giá lạnh. Viết ngữ hay thật, cái "giá" này mới... "đáng giá", chứ cái "lạnh" chưa thấm thía vào đâu!

Cái lạnh ngoại tại khiến tôi nhớ tới cái lạnh tâm hồn, cái lạnh linh hồn, cái lạnh tâm linh. Loại lạnh này thật khủng khiếp – có lẽ phải gọi là "giá băng".

– Lạnh tâm hồn hoặc lạnh cõi lòng là cái giá lạnh của những người cô độc, mồ côi, neo đơn, thất vọng, bị người khác xa lánh, ghen ghét,... Họ không có ai để chia sẻ, mà có chia sẻ cũng chẳng ai quan tâm. Khổ tâm thật!

– Lạnh linh hồn là cái lạnh của những người khô khan, nguội lạnh, tội lỗi, niềm tin lung lay,... Đáng thương thật!

– Lạnh tâm linh là cái lạnh của những người vô cảm trước nỗi khổ của người khác, như ông Simon "dè bủ" người-phụ-nữ-tội-lỗi khi cô này xúc dầu thơm chân Chúa Giêsu (Lc 7:36-50), như Thầy tư tế và Thầy Lê-vi không hề chạnh lòng thương xót "người lân cận" mà cam tâm bỏ mặc nạn nhân sống dở chết dở (Lc 10:30-37), hoặc như người Pha-ri-sêu "chảnh" ngay khi cầu nguyện tại Đền thờ (Lc 18:10-14).

Tin Mừng theo Thánh sử Mát-thêu có trình thuật về cảnh Phán Xét Chung: *"Nào những kẻ Cha Ta chúc phúc, hãy đến thừa hưởng Vương Quốc dọn sẵn cho các người ngay từ thuở tạo thiên lập địa. Vì xưa Ta đói, các người đã cho ăn; Ta khát, các người đã cho uống; Ta là khách lạ, các người đã tiếp rước; Ta trần truồng, các người đã cho mặc; Ta đau yếu, các người đã thăm viếng; Ta ngồi tù, các người đến hỏi han"* (Mt 25:34-36).

Giáng Sinh về mà đọc trình thuật này, có lẽ nhiều người cho rằng "lệch pha". Nhưng không phải vậy. Tại sao không "lệch pha" chứ? Vì Giáng Sinh là lời mời gọi yêu thương – yêu thương bằng cả tâm hồn và hành động cụ thể. Trình thuật này rất cụ thể về Đức Ái Kitô giáo.

Trình thuật Mt 23:34-40 là đoạn Kinh Thánh đã gợi hứng cho điêu khắc gia Timothy P. Schmalz (sinh 1970) tạc một pho tượng đồng lớn bằng người thật (2,5m), nằm co ro và trùm chăn kín mít, nhưng đôi chân thò ra ngoài và có dấu đinh. Thì ra đó là Chúa Giêsu vô gia cư, tứ cố vô thân!

Sau hai năm bị nhiều nơi từ chối, bức tượng "Homeless Jesus" (Chúa Giêsu Không Nhà) đã được "dừng chân" và "cư ngụ" tại Quảng trường Thánh Phêrô vào dịp Giáng Sinh năm 2013. Ý tưởng của Timothy Schmalz thật sâu sắc và độc đáo. Bức tượng "Chúa Giêsu Không Nhà" của Timothy Schmalz là tiếng chuông cảnh báo mỗi chúng ta về việc thực hành đức ái sao cho đúng nghĩa, đúng ý Chúa.

ĐGH Phanxicô là "người của dân nghèo", sống tinh thần của Thánh khất sĩ Phanxicô Assisi (Vị sáng lập Dòng Phanxicô, Dòng Anh Em Hèn Mọn). ĐGH Phanxicô rất thích bức tượng này, ngài đã cầu nguyện trước bức tượng và đã làm phép bức tượng "Chúa Giêsu Không Nhà" của nghệ sĩ Timothy Schmalz.

Chắc hẳn ai cũng có thể biết rằng Hang Belem xưa là hang đá xấu xí, tăm tối, hôi tanh, bẩn thỉu,... Nói theo kiểu khôi hài ngày nay thì Hang Belem xưa là "khách sạn ngàn sao". Nhưng Hang Belem ngày nay quá cao sang, có thể ví như khách sạn nhiều sao, đạt tiêu chuẩn quốc tế. Càng ngày người ta càng làm những hang đá "đồ sộ" và tốn kém chi phí nhiều hơn. Nhà này đua với nhà kia, giáo xứ này đua với giáo xứ nọ, hang đá càng to càng hãnh diện. Điện sáng lấp lánh, trang trí rườm rà, kiểu cách thái quá, khi nhìn vào hang đá chỉ thấy vẻ hào nhoáng cho vui mắt, cái chính bị che khuất, còn những cái phụ lại quá nổi bật, thậm chí có nhiều hang đá nhìn mãi mới thấy Bé Giêsu, Cô Maria và Chú Giuse. Hang Belem ngày nay sang quá, trái ngược với Hang belem xưa. Nhìn những hang đá ngày nay, chúng ta có cảm giác Chúa giàu quá! Thực ra Chúa không giàu, Chúa cũng không thích giàu,

mà chúng ta bắt Chúa giàu. Kể ra làm Chúa cũng khổ thật, chẳng vui sướng gì!

Những hang đá "đồ sộ" chỉ làm vui mắt người xem, vì hang đá quá "đồ sộ" và sang trọng nên không chuyển tải được sứ điệp của Thiên Chúa, vì Ngài muốn dạy chúng ta về nhân đức Khó Nghèo, nhưng chúng ta lại "Khó (mà) Nghèo". Con cháu Lạc Hồng chúng ta muốn Việt hóa nên có nơi làm một mái tranh, nhưng cái lều hoặc cái chòi đó lại lấp lánh ánh điện lung linh và nhiều màu sắc. Thực tế có nhà nghèo nào "sang" như vậy không?

Có những hang đá chi phí bạc triệu, cả vài chục triệu cũng có. Giáng sinh năm 2012, Gx Thanh Đa (Hạt Gia Định, TGP Saigon) làm hang đá tốn 60 triệu đồng, Gx An Nhơn (Giáo hạt Xóm Mới, TGP Saigon) dựng cây thông tốn 100 triệu đồng. Như vậy vẫn là "chuyện nhỏ", vì còn hơn thế nữa! Theo trang zing.vn (*), Giáng Sinh năm 2014, tại giáo xứ Trại Gáo, GP Vinh (thuộc xã Nghi Phương, huyện Nghi Lộc, tỉnh Nghệ An), người ta dựng một cây thông cao 41 m, chu vi vòng chân 13 m. Người ta phải mua 15.000 dây lá thông, 500 đèn trang trí, và 2.000 bộ đèn

nhấp nháy, chi phí cho cây thông “khủng” này trên dưới 1 tỷ đồng. Lạy Chúa tôi, có ai cảm thấy “giật mình” không?

Chúa có thích cách “chơi nổi” một cách lãng phí như vậy? Chắc chắn là KHÔNG. Dĩ nhiên Chúa không cấm chúng ta trang trí một chút để kỷ niệm ngày Con Thiên Chúa giáng trần, nhưng đừng quá đáng, vì xung quanh chúng ta còn biết bao người chịu cảnh khổ cùng. Chúng ta nên cân nhắc là chúng ta làm vì vinh danh Chúa hay vinh danh chính chúng ta. Đừng lẫn lộn hoặc ảo tưởng. Và cuối cùng, chỉ có Chúa lại phải chịu đựng chúng ta, và tất nhiên Ngài rất buồn!

Thế giới còn biết bao người nghèo, xung quanh chúng ta cũng không thiếu những người nghèo, vậy sao chúng ta không làm hàng đá giản dị mà gợi được ý nghĩa của việc Con Chúa giáng sinh? Bác ái là việc làm cần thiết, nhất là vào dịp Noel. Chúa Giêsu sinh trong cảnh nghèo là Ngài “nhắc khéo” chúng ta về việc thương xót những kẻ khổ cùng. Bớt chi phí cho việc làm hàng đá để chia sẻ với người nghèo bằng hiện vật, vậy mới là sống đúng tinh thần giáng sinh một cách thực tế, chắc chắn Hài Nhi Giêsu thích như vậy, và Ngài cũng sẽ mỉm cười với chúng ta như đã mỉm cười với Chú Bé Đánh Trống (2) sau khi chú bé này khua một bài trống làm quà dâng Vương Nhi Giêsu.

Khi phán xét, nếu chúng ta được đứng bên “chiên”, chúng ta sẽ được trực tiếp nghe Thẩm phán Giêsu Kitô xác định: “*Mỗi lần các người làm như thế cho một trong những **anh em bé nhỏ nhất** của Ta đây, là các người đã **làm cho chính Ta** vậy*” (Mt 25:40). Nhưng nếu chúng ta bị đứng bên “dê”, và cũng chính chúng ta trực tiếp nghe bản án của mình do Thẩm phán Giêsu Kitô tuyên bố: “*Mỗi lần các người **không làm** như thế cho một trong những **người bé nhỏ nhất** đây, là các người đã **không làm cho chính Ta** vậy*” (Mt 25:45). Như vậy thì thật khổ thay!

Nguyện xin cho mọi người được bình an đích thực trong đêm Con Chúa giáng sinh nhờ thể hiện Đức Ái đích thực. Amen.

TRẦM THIÊN THU

(1) <http://news.zing.vn/Cay-thong-Noel-khong-lo-cao-41-met-gia-mot-ty-dong-post494589.html>

(2) <https://www.youtube.com/watch?v=J0CR7zbO0Ss> – Ca khúc “The Little Drummer Boy” (Chú Bé Đánh Trống, L’Enfant au Tambour) được các tác giả Katherine K. Davis, Henry Onorati và Harry Simeone viết năm 1958.